

Ježiš žije

Drahí farníci, obyvatelia a všetci hostia obce Klčov.

Ženy so strachom ale i s veľkou radosťou vybehli z hrobu a bežali oznámiť vzkriesenie Pána jeho učeníkom. Stará tradícia hovorí, že vojaci začali vodou rozháňať ženy, ktoré svedčili o Kristovom vzkriesení, vodou a bili ich metlami. Možno z toho vznikol zvyk veľkonočnej polievačky.

Kresťania však dali náplň tomuto zvyku. Keď sa počas veľkonočných sviatkov navštevujeme a hostíme, tak je to preto, že chceme spoločne oslavovať vzkriesenie nášho Pána. A kropenie vodou, je pre nás symbolom toho, že sme boli v krste obmytí od hriechov. A toto znovuzrodenie z vody a z Ducha Svätého nám Ježiš Kristus vydobil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Preto by kresťanskí mládenci pri tomto polievaní mohli hovoriť: „Pán Ježiš Kristus vstal zmŕtvych, aleluja, aleluja!“ a dievčatá by mohli odpovedať: „Naozaj vstal zmŕtvych, aleluja, aleluja!“, ako to robia veriaci východného obradu, keď povedia: „Christos voskrese! - Voistín voskrese! Nech aj tým svedčíme, že sme veriaci a že chceme i verejne vyznávať svoju vieru.

Ženy, keď počuli pri hrobe slová Pánove, rozpomätali sa na to, že Kristus musel trpieť, musel zomrieť, aby mohol zmŕtvychvstať. V tej chvíli si uvedomili, že Kristus musel byť zdanlivo porazený, dokonca telesne mŕtvy, aby mohol vykonať ten najväčší zázrak. Aby mohol dokázať svoju moc nad smrťou, aby mohol ukázať, že je Syn Boží. Po udalostiach na Golgote mnohí rýchlo zabudli na Ježiša. Ved' k hrobu šli len tri Márie. Avšak veľrada a Pilát na Ježiša nezabudli. Rozpomätali sa na jeho slová, že vstane zmŕtvych. Báli sa i mŕtveho Krista. Báli sa o svoje kreslá, báli sa o seba. Strach je veľmi zlá choroba. Keď sa človek bojí, neľutuje žiadnych obetí, len aby nebol porazený. Avšak ani pečať, ani bitka vojakov nezabránil tomu, aby Kristus nevstal zmŕtvych. Ba práve tu sa ukázala slabosť mocných tohto sveta. Keď vojaci oznámili, že ten, ktorý bol mŕtvy žije, že dokonca i ženy to hŕfne rozširujú po celom okolí, sú pobádaní, aby zradili svoju česť. Zapredali sa za peniaze, ktoré stáli i smrť zradcu Judáša a nehanbili sa zaútočiť na bezbranné ženy. Za peniaze a podmienku im prikazujú hovoriť: „Povedzte, že prišli učenici a ukradli jeho telo, kým sme my spali.“ Učia klamať, podvádzať tých, ktorí si česťne plnili svoje povinnosti. Dokonca sa im zaručili, že ani vládár im nič nespraví. Počítajú, že kúpia i samého cisára. Takto si trúfa ľudská zloba.

Namáhali sa nadarmo. Víťaz nad smrťou vedel roztrať živé pletivo. Aj tu platili Ježišove slová: Ak oni budú mlčať, budú kričať kamene! /Lk 19,40/. A ženy zrazu kričali, nedali sa. Do večera vedel celý Jeruzalem o Kristovom zmŕtvychvstaní. Apoštoli boli presvedčení o jeho pravdivosti, ved' sv. Pavol píše: „Keď Kristus nevstal zmŕtvych, márne je naše kázanie, márna je naša viera. Ukázalo by sa, že sme falošní svedkovia.“ Tak ako sa pýtali anjeli v podobe mužov žien pri prázdnom hrobe, i nás by sa mohli pýtať naši pochybujúci a neveriaci bratia – Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Keď sa hlásime ku Kristovi, prečo Krista nehľadáme tam, kde žije on? V našich srdciach. Nehľadáme Krista len

v učených knihách, v kostoloch, na cintorínoch, ale oslavujeme Víťaza i v našom každo

denom živote. Na Veľkú noc by nemal nikto cítiť bolesť, ale radosť. Kristus vstal pre všetkých.

Pre Vás deti, aby s Ním bol Váš život plný svetla, tepla a lásky. Pre Vás, mladí priatelia, aby Vám tento fakt dodal nových síl, odvahy k nasledovaniu Krista vo svojich povinnostiach, čestnom živote. Pre Vás rodičia, vstal Kristus zmŕtvych, Vám chce dodať síl v ďalšom zápase o vieru národa. Pre Vás, starí, chorí, opustení, trpiaci, pre Vás Kristus zmŕtvych vstal, aby Vás potešil, naplnil nádejou na večný život, zahnal od Vás zúfalstvo a povzbudil vo chvíľach Vašich krížov. Kto verí v Krisa často musí s Kristom trpieť, aby s ním aj víťazne zmŕtvychvstal.

Učme sa teda víťaziť nad sebou a svojim víťazstvom pripojiť sa ku Kristovi. Na alpskom štíte Mont Chailot stál veľký drevený kríž. Postavili ho kedysi francúzski rehoľníci. Horské víchrice ho však po mnohých rokoch zničili. Na zjazde katolíckej mládeže Francúzska, ktosi poznamenal: „Naši predkovia museli byť odvážni alpinisti, keď dokázali postaviť kríž na takom vysokom končiari. Bolo zaujímavé, či by dnešná mládež dokázala niečo také vykonať.“ Na túto výzvu odpovedala mládež tým, že sa podujala na obdivuhodný čin. Do výšky 4.000 m vyniesli kamenné kvádre a potom aj veľký železný kríž, ktorý potom osadili. Na vrch sa vyšplhal aj ich biskup a osobne ho posvätil.

Od nás nikto nežiada, aby sme šli všetci osadzovať kríže zmŕtvychvstaleho Krista na končiare našich veľhôr, ale o to viac sa od nás všetkých žiada, aby sme sa pridali k ženám z evanjelia a ohlasovali Ježišovo evanjelium všetkým, ktorí ho ešte nepoznajú. Myslíme nato najmä počas Veľkonočných sviatkov, keď sa budeme navštevovať a spoločne ich sláviť.

Požehnané a milostiplné veľkonočné sviatky všetkým občanom Klčova praje a vyprosuje

*Prof. PhDr. ThDr. Amantius Akimjak, PhD.
farár v Klčove*

Vážení spoluobčania,

ide jar a mnohí z Vás sa rozhodli v rámci zlepšenia svojich životných podmienok zlepšiť vzhľad a kultúru bývania, možno pristaviť dreváreň, maštal' a iné. Tu chcem upozorniť na zákon 479/2005, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde sa hovorí v § 54 - stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa **stavebného povolenia** alebo na základe **ohlásenia stavebnému úradu** (v našom prípade stavebný úrad máme na obecnom úrade).

Stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie prepisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

(pokračovanie na str. 2)

Ohlásenie stavebnému úradu postačí

- pri drobných stavbách, ktoré plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie – garáže sa to netýka
- pri stavebných úpravách, ktorými sa podstatne nemení vzhľad stavby, nezasahuje sa do nosných konštrukcií stavby, nemení spôsob užívania stavby a neohrozujú sa záujmy spoločnosti - výstavba nových plotov, pomníkov na cintoríne, ...
- pri udržiavacích prácach, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu stavby, požiaru bezpečnosť stavby, jej vzhľad alebo životné prostredie a pri všetkých udržiavacích prácach na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou

Tu chcem upozorniť, že stavebník drobných stavieb, stavebných úprav – výstavba nových plotov, studne, drevárne s výmerou do 25 m², pomníkov na cintoríne a ďalšie – je povinný ich uskutočnenie vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

Drobnú stavbu alebo stavebnú úpravu môže stavebník uskutočniť len na základe písomného oznámenia stavebnému úradu, že oproti ich uskutočneniu nemá námietok. K písomnému oznámeniu stavebný úrad pripojí overený jednoduchý situačný výkres. Udržiavacie práce môže stavebník vykonať, pokiaľ stavebný úrad do 30 dní odo dňa ohlásenia neurčí, že tieto práce podliehajú stavebnému povoleniu. Zároveň pri týchto drobných stavbách netreba zabudnúť aj na účastníkov konania a to osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich, vrátane **susediacich pozemkov** a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môže byť stavebným povolením priamo dotknuté. Po dodržaní týchto predpisov určite predídete zbytočným problémom. Chcem Vás upozorniť a zároveň poprosiť, aby ste pri týchto hlavne drobných úpravách pristupovali zodpovedne. V prípade nejasností, rád Vám pomôžem a poradím.

Určite mnohí z Vás postrehli, že od nového roka platí nový zákon o ochrane životného prostredia a jeden hlavný problém, ktorým riešime je **komunálny odpad a nakladanie s ním**.

Len priamo z domácností vyprodukuje každý obyvateľ v priemere 225-240 kg odpadu ročne. Ten končí vo väčšine prípadov na skládkach alebo spaľovniach. Táto mnohoraká zmes (papier, sklo, plasty, bioodpad, kovy, textil, nebezpečný odpad, atď.) a nakladanie s ňou, spôsobuje viacero škôd naraz. Najväčším problémom je, že všetky tieto odpady zmiešame dokopy. Na skládkach a v spaľovniach potom prebieha nespočetné množstvo reakcií, z ktorých mnohé dodnes nepoznáme. Spôsobujeme tým škody **ekologické** – záber pôdy, znečisťovanie pôdy, vody a vzduchu, **ekonomické** – platíme zbytočne vysoké poplatky za likvidáciu odpadu, ale aj **etické** – ničenie prirodzených biotopov, plytvanie neobnoviteľnými zdrojmi, o ktoré pripravujeme budúce generácie. Je na každom z nás, aby sme pomohli životnému prostrediu, generáciám, ktoré prídu po nás a tiež vlastnej peňaženke. Jedným z riešení je triediť odpad pre recykláciu a kompostovanie. Pre tieto účely je v našej obci už dlhodobo zavedený **separovaný zber**, ale ešte nie všetci sme pochopili zmysel a podstatu tohto zberu. Chcem Vás všetkých, vážení občania vyzvať a poprosiť – zodpovedne pristupovať k tomuto problému a dávať do nádob na smeti ozaj len to čo tam patrí. Ďalším riešením ako znížiť množstvo odpadu je **kompostovanie**. Je to jedinečný spôsob na využitie bioodpadu. Veď tráva, lístie, odpad z pozametáných ulíc, dvorov nepatrí do kuka – nádoby, ale kdesi v rohu záhrady sa to môže premeniť pomocou prirodzeného rozkladu do formy, ktorá je neškodná, hygienicky a esteticky nezávadná. Konečný produkt, kompost, môže byť použitý pri pestovaní rastlín ako organo-minerálne hnojivo. Kompostovaním vyriešite jednou ranou viacero problémov – znížite množstvo odpadov, budete menej platiť za jeho likvidáciu a zároveň získate kvalitné hnojivo pre svoju záhradku.

Prijemné a požehnané Veľkonočné sviatky prajem všetkým Vám.

Miroslav Fabian
Starosta obce

Čo o nás píše iní... *Encyklopédia miest a obcí Slovenska, vydavateľstvo PS-LINE, Banská Bystrica, október, 2005*

Kľčov

Leží na spojnici Levočských vrchov s Hornádskou kotlinou v doline potoka Havadlenec. Na pozemkoch Kľčova-Lance bola v hĺbke 300m objavená veľmi koncentrovaná morská voda. Podľa geologických predpokladov sa jazero rozprestiera od Sivej Brady až po Gánovce. Neďaleko obce sa nachádza Kľčovská priehrada, slúžiaca na rekreačné účely. Obec sa prvýkrát spomína v r. 1258, kedy z jej chotára boli vyčlenené obce Doľany a Roškovce. V r. 1808 si obec postavila kostol Narodenia Panny Márie.

Z pôvodného vnútorného zariadenia sa zachoval gotický krídlový oltár zo začiatku 16. storočia. Kostolnú vežu dal vybudovať v r. 1890 spišský kanonik Ján Janečko. Do súčasnej podoby sa kostol dostal prestavbou v r. 1948. Najstaršou murovanou stavbou obce je stará Vozáreň, pochádzajúca z r. 1723. V r. 1952 vznikla v školskej a cirkevnej záhrade obecná ovocná škôlka. Z nej sa postupne vyvinula okresná ovocná škôlka, v r. 1955 Výskumná stanica ovocinárska až napokon, o rok neskôr Šľachtiteľská stanica Kľčov. V obci je materská škola, cirkevná základná umelecká škola a v budúcnosti obec plánuje zriadenie základnej školy. /počet obyv.: 564, rozloha: 734 ha./

„Raduj sa Cirkev Kristova, veselo prespevuj! Raduj sa, duša, raduj!“

Dokážeme si predstaviť, ako asi vyzeral rozhovor medzi Bohom Otcom a Ježišom v to prvé veľkonočné ráno? Často myslíme na to, čo chce Boh povedať nám, avšak dnes sa nechajme unášať predstavou nekonečnej radosti a lásky, s akou sa Otec stretáva s Ježišom.

„Syn môj, som nekonečne šťastný, že tvoje utrpenie sa skončilo a že si zvíťazil. Zniesol si potupu a nenávisť ľudí, ktorí nepochopili, že si prišiel kvôli nim. Vyhybali sa Tvojej láske, hoci si ju štedro a nezištne rozdával. Som na teba hrdý, že si nastavil aj druhé líce, dokonca aj vtedy, keď tebou opovrhovali, a že si ukázal môjmu ľudu, ako má vyzeráť pravá láska.

Ďakujem ti, Syn môj, že si môj ľud priviedol späť domov. Svojou smrťou si roztrhol chrámovú oponu, ktorá nás oddeľovala, a svojou svätou krvou si zmyl všetky ich hriechy. Už sa viac nemusia predo mnou skrývať ako Adam a Eva. Namiesto toho môžu

teraz vojsť do môjho svetla a prijať uzdravenie a radosť, ktoré si im pripravil.

Prichádzaš ku mne, Syn môj. Ako len túžim objasniť ťa a znovu zaodiť do slávy. Zničil si hriech a zjavil ľuďom moju slávu. Nič nás už neoddelí! Teraz si zanechal tých, ktorých nekonečne miluješ, no oni sa raz pridajú k tebe v kráľovstve, kde sa budú radowať všetci anjeli a klaňajú starci, ktorí ťa budú chváliť a zveľbovať bez konca. A ten deň, keď budeme všetci spolu už prichádza.

Ľud môj, pohliadni na víťazstvo, ktoré ti vydobyl môj Syn. Spolu ho oslávmе. Bol si stratený, človeče - no teraz som ťa našiel. Bol si slepý, ale už si precitol a vidíš. Pod ťa maj podiel na mojej láske!“

„Milujem ťa drahý Pane Ježišu!
Ďakujem ti za dar večného života
a za to, že si mi umožnil vrátiť sa k Otcovi
a osobne zažiť jeho lásku.
Čím si zasluhujem, že ma tak miluješ?
Chvála ti a sláva teraz i na veky!“

Človek nemyslí príliš na dni svojho života, lebo Boh radostou zamestnáva jeho srdce. /Kaz 5,19/

**Kto vie, prečo mám v srdci takú radosť?
Kto vie, prečo všetky veci okolo
mňa spievajú, kto to len vie?**

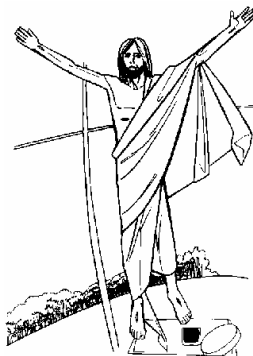
Veľkonočné obdobie je pre nás kresťanov veľmi náročný čas. Boh totiž kladie na nás ťažkú požiadavku: *radovať sa*. Máme prežívať päťdesiat dní veľkonočnej radosti. V liturgii sa to prejavuje predovšetkým radostným Aleluja. Ale aj množstvom výrazov v modlitbách, ktoré hovoria o radosti, plesaní, jasaní, slávení, takto každý deň sa dá nájsť zmienka o radosti.

Tento čas je časom slávnosti, časom nepretržitého slávenia *vítazstva Ježiša Krista nad hriechom, smrťou a diablom*. Je to slávenie triumfu Božieho Syna. Ako vyvolený národ spieval a tancoval po prechode cez Červené more, tak my *oslavujeme naše oslobodenie*. Svätý Augustín hovorí: „Pre tieto dve obdobia – jedno, to terajšie v pokušeniach tohto života, druhé, to budúce v istote a večnom plesaní – máme zavedené aj slávenie dvoch období: pred Veľkou nocou a po Veľkej noci. To, ktoré je pred Veľkou nocou, naznačuje súženia, v ktorých sa teraz nachádzame; to, ktoré príde po Veľkej noci, naznačuje blaženosť, v ktorej budeme. Čo slávime pred Veľkou nocou, to aj prežívame; ale čo slávime po Veľkej noci, iba naznačuje, že to nevlastníme“ (Liturgia hodín). Čas pôstu je hlbokým prežívaním údelu človeka v stave hriechu; Veľkonočným trojdním sa začína päťdesiat dní akoby závdavku, predchute neba – pripravujeme sa na to, čo nás čaká vo večnosti.

**Radosť Veľkej noci
nás nerobí necitlivými
na utrpenie a bolesť.**

Ako sa však radovať v tomto svete, plnom zla nielen okolo nás, ale aj v nás? Musíme vedieť, že *nejde o prirodzenú radosť*, ktorú prežívame pri úspechoch, príjemných nečakaných stretnutiach, pri pochvale... Je to *radosť vyplývajúca z viery*. A keďže naša viera je často zaplavená nánosom starostí, bolesti, sklamaní, potrebujeme najprv očistiť svoju vieru. To sa deje v Pôstnom období, kde nanovo spoznávame svoju hriešnosť a v túžbe po odpustení a očistení zriekame sa všetkého a hľadáme, *túžime len po jedinom – aby sa Boh znova nad nami zmiloval*. Pristupujeme k sviatosti zmierenia, častejšie prijíname Kristovo telo, dávame almužnu, prehlbujeme svoj rozhovor s Bohom, ktorý nám zjavuje našu biedu, ale ukazuje aj východisko. A tým vlastne vstupujeme do Kristovho veľkonočného tajomstva.

Ako Ježiš trpel, zomrel a vstal z mŕtvych, tak aj my *trpíme, bojujeme s hriechom, zomierame hriechu* jeho odmietnutím alebo ľútosťou v prípade prehry a *znova ustávame s Kristom* k novému životu.

Tento rytmus veľkonočného tajomstva nám má v pôstnom čase tak vojsť do krvi, že v čase veľkonočnom žneme plody svojej námahy a skutočne sa môžeme radovať *nad prirodzenou radostou*, ktorá je Božím darom.

**„K zástupom svätým pripoj
nás, ty, čo si svojim
vzkriesením z národov
mnohých kráľovstvo Otcovi
svojmu utvoril. Amen.“
(Liturgia hodín II)**

Musíme vedieť ešte jedno. *Radosť Veľkej noci nás nerobí necitlivými na utrpenie a bolesť*. Plačeme s plačúcimi..., ale v tomto všetkom nám žiari jasné svetlo: Kristus zvíťazil. Ježiš má všetko vo svojich rukách. *Boh nezlyhal*. To všetko dovolil, urobil to len pre naše dobro. A táto viera nám dovoľuje radovať sa aj cez slzy.

Skončí sa Veľkonočné obdobie – skončí sa aj naša radosť? Žiaľ, nepatrimo k tým, pre ktorých sa radosť ani nezačne. Neostaňme len pri radoostiach tohto sveta. *Aj naďalej budeme denne mnohokrát bojovať, budeme zomierať hriechu a ustávať s Kristom k novému životu*. Toto je naše víťazstvo, naša radosť, ktorá nezávisí od našej nálady a ktorú nám nik a nič nevezme (Jn 16,22). Tak naplníme aj príkaz svätého Pavla: „Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa!“ (Flp 4,4)

**Kto však raz v živote
začne vnímať Kristovo veľkonočné tajomstvo
ako východisko pre svoj život,
už nikdy sa nebude ponáhľať do bahna hriechu.**

25. február – Fašiangová zábava

Túto sobotu od rána rozvoniavali šišky. Pani Mária Suchá, Anna Fabianová, Ing. Alžbeta Dzurillová a sestričky si dali záležať a tak, šišky boli predzvesťou dobrej atmosféry. Deti zo Základnej školy a Materskej školy sv. Jána Nepomuckého si pod vedením svojich pani učiteliek Mgr. Miroslavy Lojkovej, Mgr. Márie Dugasovej, Sr. Beáty Akimjakovej, Sr. Emy Patakiovej, Daniely Koterbovej, Evy Vlaskovej a Moniky Harďoňovej pripravili program, ktorý sa niesol v spomienkach na zimné radovánky a tiež vyjadroval radosť z karnevalu. Naši najmenší sa nám predstavili v maskách. Záver programu tvorila scéнка O mudrcovi, s ktorou sa prestavili mladí po vedení Anny Dzurillovej.

PORIADOK BOHOSLUŽIEB

Farnosť: KLČOV

v týždni od 9. 4. 2006

do 17. 4. 2006

Deň	Liturgická oslava	Hodina	Bohoslužby
N 9. 4.	KVETNÁ NEDEĽA (NEDEĽA UTRPENIA PÁNA) v kaplnke Povýšenia sv. Kríža	8.00	sv. omša za veriacich
		10.00	+ Igor Horváth
		13.30	Krížová cesta
P 10. 4.	Veľký týždeň	18.00	Sv. omša na úmysel
			Sv. ruženec o 17.30 hod.
U 11. 4.	Veľký týždeň Skúška spevokolu 19.00 hod.	7.00	+ Anna, Milan, Anna, Juraj Gallovič
			Sv. ruženec o 6.30 hod.
S 12. 4.	Veľký týždeň	17.30	Fatimská pobožnosť
		18.00	+ Vincent Pollák /rok/
Š 13. 4.	ZELENÝ ŠTVRTOK USTANOVENIE EUCHARISTIE A SVIATOSTI KŇAZSTVA	9.00	Omša svätenia olejov - Sp. Kapitula
		18.00	sv. omša na Pamiatku Pánovej večere Krížová cesta po dedine – doniesť sviečky
P 14. 4.	VELKÝ PIATOK SLÁVENIE UTRPENIA A SMRTI PÁNA Celodenná adorácia v olivovej záhrade PRÍSNY PÔST	8.00	Lamentácie - Ranné modlitby Cirkvi Adorácia v olivovej záhrade
		18.00	Obrady umučenia Pána Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu 17.30 hod.
S 15. 4.	BIELA SOBOTA OČAKÁVANIE PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA Celodenná poklona pri Božom hrobe	8.00	Lamentácie – Ranné modlitby Cirkvi Vyloženie Sviatosti Oltárnej v Božom hrobe
		19.00	Slávenie veľkonočnej vigílie Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu 18.30 hod.
N 16. 4.	VELKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA Požehnanie veľkonočných jedál počas rannej sv. omše	7.30	sv. omša za veriacich
		10.00	+ Katarína Dzurillová /č. 79/
		13.30	Slávnostné večery
			Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu (pol hodiny pred sv. omšami)
P 17. 4.	VELKONOČNÝ PONDELOK Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu	8.00	sv. omša za veriacich
		10.00	+ Ondrej Farkašovský

Ak ešte máte chorých, ktorí chcú pristúpiť k sviatosti zmierenia, okrem tých, ku ktorým chodievame na prvý piatok, nahláste ich v zákristii.

Vo **VELKÝ PIATOK** je **PRÍSNY PÔST**. Iba raz za deň do sýta sa najesť majú tí, ktorí zavŕšili 18 rok a nedosiahli 60 rok života. Nejesť mäso majú tí, čo zavŕšili 14 rok života až do smrti. Rodičia však majú viesť k pravému pokaniu aj menšie deti. (CIC kán. 1251-1252).

Na **BIELU SOBOTU** si treba doniesť sviečky na Slávenie veľkonočnej vigílie.

Kto by ešte potreboval prijať sviatosť zmierenia, bude to možné na Veľký piatok a v sobotu ráno počas Lamentácií.

Na adoráciu v piatok a na poklonu v sobotu sa zapíšte do zoznamov, ktoré sú uložené vzadu na stolíku.

Všetkým farnikom prajeme počas Svätého týždňa hlboké prežívanie tajomstva smrti a zmŕtvychvstania nášho Pána i radosné a pokojné prežívanie veľkonočných sviatkov v kruhu svojej rodiny.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Klčove v spolupráci s Obecným úradom v Klčove. Redakcia: Máriin hlas, 053 02 Klčov 27, tel. 053/4592496. Šéfredaktor: Prof. PhDr. ThDr. Amantius Akimjak, PhD. Zástupca šéfredaktora: doc. ThDr. ArtLic. Rastislav Adamko, PhD. Členovia redakčnej rady: Miroslav Fabian, starosta obce, Elena Chovancová, SM. PaedDr. Petra Oravcová, OSF, SM. Emanuela Patakiová, OSF, Mgr. Kamila Tivadarová, OSF. Mgr. Peter Pekarčík, Ing. Alžbeta Dzurillová, Daniel Novotný, Monika Novotná. Technický a výkonný redaktor: doc. ThDr. ArtLic. Rastislav Adamko, PhD., SM. PaedDr. Maximiliána Akimjaková, OSF. Jazyková korektúra: Lucia Gallovičová. Povolenie Okresného úradu v Levoči zo dňa 18. 1. 1999. Registrácia: ISSN 1335-4213.